

Добравни българи! 91 Пловдив. Комуникация на Партията за БЪЛГАРСКА СОВЕТСКА РЕПУБЛИКА

— ТАКАЯ РЕЧЬ ОТЪ КАДА ДУХА,
— СКАЗЫВАЕТЪ.

13 година ардъвът съзидателско ние разширите. Вие си имате една
2 утринно слово и това! Съзид по никакъв начин по принъмбиметър
17.10.1943 г. Недълъг 5 ч.с. съзид в по-добор, човекъ да увеличава ищата
Изгръвъ - София вън единия случай е добро, когато го съзид единъ гости
и да съзид, дай му изобилино да иде. Да има добро мнение заради тебе.
Съзид, ти съзид имена, какое идени, ти не предади! Ростенитъти нема
предаде, съзид му хубаво да се наяде, да го заболя коремътъ и да си възди.
Когато изобилино, какъвъто човекъ к да е, като му дадеш изобилино, той заску-
жава да го заболя коремъ. Ако не му подадеш изобилино, той не намърти пострижен-
ио искре: какъвъ скверна човекъ. Дай му изобилино, практици съзид

Добрата Молитва. 91 Псаломъ. Молитвата на Царството. Въ начало
бъ Словото.

Ще прочета 5-тата глава отъ Ев. На Лука.
ДУХЪТЪ БОЖИ.

Интересенъ е този пасажъ въ главата. Като не намѣриха място презъ вра-
тата да влѣзатъ, отвориха покрива и отъ тамъ пустнаха болния. Ако днесъ
това би се случило да отпорътъ покрива и да внесатъ болния ще ги дадатъ
подъ съдъ. Ние похваляваме смѣлостта да разкриятъ покрива, да развалятъ
къщата. Азъ предполагамъ, че къщата не е била модерна, съвсемъ еретия е
била. Ако беше такава здрава, съ такъвъ таванъ, както сега ние имаме, нѣма-
ше да могатъ да отворятъ тавана. Въ дадения случай, похвална е смѣлостъ
та. Смѣлъ трѣба да биде човѣкъ, макаръ да направи погрѣшка. За предпочи-
тане е да биде смѣлъ, отколкото да бѣди страхливъ. Страхътъ и той е на мѣс-
то. Запримѣръ замкътъ ако иска да се бори, на място ли е? Ако той се бори
съ нѣкоя мечка, какво ще стане? Той трѣба да плюе на краката си да бѣга.
Да го нѣма. Не се изисква голѣма смѣлостъ. Но единъ човѣкъ да бѣга отъ
една пчела, която го гони. Случва се човѣкъ да бѣга отъ мухитѣ, маха съ
ръце, гони го пчелата и той бѣга. Смѣшно е. Той трѣба да се изправи на-
горе да я дужне. Пчелитѣ си турятъ було. Пчелитѣ ги е страхъ отъ вѣтъ-
ра. Всички те бѣгатъ и влизатъ въ кошара си. Смѣшно е, когато човѣкъ упо-
трѣбява задушливи газове срещу пчелитѣ. Ако не дадете медъ изтравяме ви
всички.

Има нѣщо въ живота, което е добро. Всеки денъ трѣба да прилагама
по нѣщо. Вземете единъ художникъ, който започва една картина и туя основн
нитѣ черти, най-първо челото, носа, брадата на човѣка, ще направи една ски-
ца. Отъ тамъ започва да рисува картината. Денъ следъ денъ прилага по нѣщо
Ако рисува съ креда или съ черенъ моливъ, или ако рисува съ бои. Ако бѣзъ
нѣма да направи картината. Има художници, които правятъ скици. Малко ху-
дожници съмъ срѣщалъ, които турятъ на човѣка, негавата доброта такава, как-
вато е. Нѣкой пътъ художника направи човѣка по-добре отколкото е. Нѣкой
пътъ го направи по-лошъ отколкото е. Нѣкой пътъ га направи по-смѣлъ откол-
кото е. Нѣкой пътъ го направи по-страхливъ отколкото е. Нѣкой пътъ го на-
прави по-красивъ отколкото е. И въ единия и въ другия случай, нарисуваното
не зависи отъ него. Може би като го нарисув по-скрахливъ художника е
страхливъ. Като го нарисува по-смѣлъ, художника е смѣлъ. Художника рисува
картината такава, какъвъто е той. Та сега и вашето разбиране е такова.
Щомъ ви говоря, вие ще разберете, както вие разбираете. Вие си имате една
мѣрка. Тази мѣрка не е лоша. Само по нѣкой пътъ вие по единъ миллиметръ
изядате отъ мѣрката. Бѣзате. Кое е по-добро, човѣкъ да увеличава нѣщата
или да ги намалива? - Въ единия случай е добро, когато гощавашъ единъ гость
който дошълъ, дай му изобилно да яде. Да има добро мнение заради тебе.
Когато ти самъ ядешъ, нѣкое ядене, ти не преддай. Гостенинътъ ти нека
преяде, дай му хубаво да се наяде, да го заболи коремата пъкъ да си върви.
Дай му изобилно, какъвъто човѣкъ и да е, като му дадешъ изобилно, той заслу-
жава да го боли корема. Ако не му дадешъ изобилно, той ще намѣри погрѣшка,
ще каже: какъвъ скържавъ човѣкъ. Дай му изобилно, практически е това. Единъ

гостенинъ колко ще изяде? Той не може да изяде единъ сумунъ. Има такива малки сумунчета може да изяде, но не може да изяде отъ големитѣ. Едно кило две кила да изяде, трбва да е герой! Азъ съмъ чувалъ за единъ българинъ – разправяха единъ анекдотъ въ варненско – хваналъ се на басъ да изяде едно агне. Този, който разправяше, казваше, че агнето било 12 килограма. Казвамъ: малко е преувеличено. Може би живо да е тежла 12 килограма. Като се одере кожата, като се изчисти, предполагамъ 8 кила да е било. Като яль агнето, изялъ и единъ големъ хлѣбъ отъ 2 килограма, а отгоре изялъ една ока халпа. Виждамъ, че е преувеличено. Българина представя нѣщата преувеличени. Той и много увеличава и много намалява. Казвамъ: българска черта. Но четохъ единъ американски писател, който изучавалъ хората, които обичатъ да ядатъ. Единътакъвъ човѣкъ, влѣзълъ въ едно заведение, въ едно сиропиталище, гдето била приготвена закуска за 70 деца. Изялъ закуската на всичките деца. Единъдругъ влѣзълъ на едно място, гдето било приготвено обѣдъ за 20 души и него изялъ. Този надминава българина. Като прочетохъ това отъ тамъ насетнъ започнахъ да вѣрвамъ, че това, което назватъ за българина е вѣрно. Казвамъ: потрѣбно ли е многото ядене. Не е потрѣбно. Не въ реда на нѣщата. Насъ природата ни опитва. На нѣкои хора дава много, за да ги опита какви сѫ. Единъ слонъ съ едно кило оризъ не се задоволява. И съ 10, кила не се задоволява и съ 20 кила не се задоволява и съ 30 кила не се задоволява. За една закуска му трбоватъ още повече. Ако имашъ единъ синъ, който изядда по 20-30 кила оризъ на денъ, ако имашъ две дѣщери, които изядатъ по 30 кила оризъ, двама сина и две дѣщери, по 60, 120 кила оризъ, не знае колко струва. Ние за бѫдеще не се нуждаемъ отъ многото ядене. Трбва да скъсваме яденето. Сега много работимъ за яденето. Вследствие на това, повече отъ хората умиратъ отъ ядене. Може би 95% отъ хората умиратъ отъ преяддане, а само 45% отъ други работи. Много бѣрзатъ хората, въ яденето не подбиратъ хранитѣ, като седнатъ лакомия има. Яденето е единъ великъ процесъ на Любовъта. Човѣкъ, който не се храни съ Любовъ, всѣкога страда. Помните едно нѣщо. 95% отъ хората страдатъ отъ преяддане. Като ядатъ не благодарятъ, все сѫ недоволни отъ нѣщо. Ще намѣрятъ, че яденето не е на място, че хлѣбътъ е сухъ, много работи има, които препятствуватъ. Едно хигиенично правило е, човѣкъ трбва да благодари за хлѣба, който му е даденъ. Ако сѫ ти дали лошо ядене и лошъ хлѣбъ, това показва, че ядешъ безъ Любовъ. Азъ не съмъ видѣлъ, човѣкъ, който благодари на Бога да има лошо ядене. Всѣкога, който благодари на Бога, ще му донесатъ хубаво ядене. Нѣма изключение; подобното, подобното привлича. Любовъта всѣкога привлиза хубавата храна, а безлюбието привлича лошата храна. Когато хората започнатъ да грѣшатъ, лошо ядене има.

Запримѣръ сегашнитѣ хора се биятъ, вършатъ нѣщо, което не е по волята Божия. Ние мислимъ, че естествено милиони хора да се избиватъ, това не е Волята Божия. Това не е предсказано. Понеже хората се отклониха отъ Божия Пътъ на Любовъта, Милостта и Истината, войната е като резултатъ. Вследствие на това, дойде дажба по 150 грама масънце, по 50 грама месце. Захаръта се съкрати, хлѣбътъ се съкрати, месцето се съкрати. Шай-здравитѣ хора отиватъ на бойното поле да копаятъ окопи, подземия, бункери, укрепления. Споредъ мене, когато единъ човѣкъ е лошъ, той е боленъ. Той е воененъ, въоръжилъ се той вече на бойното поле. Въоръженъ е отъ

главата до петитъ. Не му върви. Защо? - Свѣтлината е сила. Умътъ, който тръбаше да възприеме само хубавитъ работи, се ангажира въ една много должна работа. Човѣкъ тръбва да воюва въ свѣта, но за да воюва, той тръбва да биде най-уменъ, най-добъръ и най-силенъ. Не си ли най-уменъ, най-добъръ и най-силенъ, не воювай съ никого, като станишъ, тогава воювай, ще знаешъ какъ да воювашъ. Когато ти искашъ да воювашъ съ какво тръбва да се въоржишъ. Въ Писанието се казва: да воювашъ. Запримѣръ, следъгари война тръбва най-малко 30 години да работятъ милиони жени и маже, за да поправятъ една погрѣшка. За всички хора, които се избиватъ, за да се преродятъ тръбовать майки. Тръва майката 19 години да работи и милиони майки тръбва да работятъ, за да се поправи погрѣшката. Най-малкото 25-50 милиона майки тръбва да работятъ за да поправятъ тази погрѣшка. Сега азъ правя едно сравнение. Но нѣкой пътъ казваме: хората сѫ неразумни, биятъ се. Всѣка лоша мисълъ въ васъ, тя е впрегната съ кръвопролитие. Има една голѣма срѣдня въ васъ. Или скаратъ се двама души, като се скарате и се разгневите, 5 милиона клѣтки умиратъ въ васъ, двама души се каратъ, 10 милиона клѣтки измиратъ. Знаете ли какъвъ разходъ е това? Следъ туй, вие ѹц се усещате убити духомъ, нѣмате разположение. Казвате: така съмъ наследилъ чертитъ отъ баща си и майка си. Не е вѣрно това. Нѣкой казва: че е роденъ отъ Бога и се сърди. Митамъ: той тази срѣдня отъ кѫде я взеъ. Нѣкой казватъ, че по пътя на Христа вървята. Виждаме, че Христосъ веднажъ взе бича, но втори пътъ никога не употреби този бичъ. Видѣ, че много скъпо струва. Влѣзе вътре и казва: "Равностъта на този домъ Мe изяде." Ние употребяваме въ този смисълъ. Христосъ искаше да покаже въ духовни отношение, всички лоши мисли и желания и постъпки, които сѫ въ човѣшката душа и човѣшкия духъ, човѣкъ тръбва да ги изживѣри навънъ. Ако така не разбираме ние тази постъпка и мислимъ да изгонимъ отъ църквата хората, свѣтътъ никога нѣма да се поправи. Църквата сме ние. Ако ние не изпъждаме тия, които търгуватъ въ насъ, не разбираме. Може да изпъждите поповетъ и владицитетъ, но свѣтътъ нѣма да се поправи. Онѣзи, които искатъ да слугуватъ на Бога, нѣговиятъ храмъ тръбва да биде чистъ. Като дойде Христосъ въ неговиятъ храмъ, да нѣма нужда Той да образува бичъ и да ги изпъжда навънъ. Щомъ постъпваме грубо, не разбираме Божията Любовъ. До като Любовъта ни царува, има нѣща, които сѫ допуснати. Въ тѣмнина се допущатъ много работи, свѣтлината не допушта погрѣшките. Ние искаме човѣчеството да се поправи, не знаемъ, че тѣй, както свѣтътъ е създаденъ е много добъръ. Криво схващате. Хората сѫ развалили свѣта. Въдещитъ поколения, които ще дойдатъ, не сѫ развалени, но много поколения, които сѫ заминали, сѫ развалени. Съществата, които живѣятъ на земята, не всички сѫ лоши. Въ невидимия свѣтъ има сѫщества, които сѫ добри, има които сѫ лоши. Наполовина сѫ добри и на половина сѫ лоши. И въ рая този законъ може да ви го приведа. Писанието казва: "Че Богъ създаде човѣка първоначално по образъ и подобие Свое". Създаде единъ Адамъ, който сгрѣши. А онзи Адамъ, който беше направенъ по образъ и подобие, той не сгрѣши. Вториятъ Адамъ, който беше направенъ отъ пръстъ и имаше подебивъз Дихание Божие, той сгрѣши. И Ева, която беше направена отъ него и тя сгрѣши. Казано е първо, Богъ направи човѣка по образъ и подобие свое. Послѣ се каза, че направи Богъ човѣка отъ пръстъ. Всѣки човѣкъ, който е направенъ отъ пръстъ и всѣка жена, която

е направена отъ пръстъ, тъ иматъ слабостъ, ядатъ повече. Нѣкои казватъ, че човѣкъ е направенъ отъ каль. Не е направенъ човѣкъ отъ каль, но отъ най-хубавата пръстъ, която съществуваща на земята, отъ нея Богъ направи човѣка. Отъ най-хубавитѣ здравословни клѣтки, Той създаде тѣлото на човѣка. Ако дойде сега единъ съвремененъ лѣкаръ, заболѣлъ нѣкой отъ минингитъ или образувалъ се нѣкой туморъ въ главата, отварятъ черепа и изваждатъ тумора отъ главата. Или се образувалъ нѣкой туморъ въ стомаха. Сега всички страдатъ отъ туморъ отъ живеница. Казвате: защо сѫ тия болести. Болеститѣ сѫ резултатъ. Всѣкога, когато имате намаляване на Любовта, намаляване на Мъдростта, намаляване на Истината или намаляването на живота, отслабването на живота, намаляването на знанието, намаляването на свободата, болеститѣ идатъ. Когаточовѣкъ се ограничи въ свободата си, когато човѣкъ се ограничи въ циц знанието си, когато човѣкъ се ограничи, болеститѣ вече естествено идатъ. Тогава всѣки човѣкъ, който иска да биде здравъ, той трѣбва да увеличи количеството на Любовта, на енергията, която иде. Ако вие увеличите отъ всѣкїде ще вземете тази енергия. Ако увеличите тази енергия, която иде отъ слънцето, слънцето юни изгрѣва, вие не се се радвате. Вие сте така заняти съ вашите работи, че 10 пъти да изгрѣе слънцето, не го виждате. Ако ти се радвашъ, че слънцето изгрѣло, ти си внесалъ въ тебе единъ новъ животъ. Ти като го гледашъ казвашъ: направилъ Си Господъ една играчка. Сега обвиняватъ слънцето, чени пече, че образува какви ли не болести, ако го нѣмаше слънцето, щѣше да има толкозъ звѣрове, толкозъ зими по земята, че хората нѣмаше да могатъ да живѣятъ. Не че слънцето ги създава, хората ги създаватъ. Създава ли създава едно оржие, единъ паракодъ? Човѣкъ го създава и той злоупотрѣбява съ слънчевата енергия. Често злоупотрѣбява съ благата. Имашъ изобилие, нѣколко хиляди килограма ябълки, не ти дава сърцето да дашъ нѣкѫде повече. Тъ дѣлго време не може да траятъ и като започнатъ да гниятъ, пускниши ги евтино, развалятъ се ябълките. По нѣкой пътъ хората продаватъ много евтино развалено сирене, развалено масло. Прѣсно масло ще го купишъ като на черна борса, 400-500 лева килото. Ако ти се развали, за 50 лева може да ти го дадатъ. По нѣкой пътъ нѣкои наши долнокачествени мисли, много евтино ги продаваме. А за нѣкои скажо вземаме.

Имайте една права мисъль. Еднадобра мисъль по никой начинъ не може да я продадешъ. Едно добро желание по никой начинъ не може да го предадешъ и една добра постѣпка, не може да я продадешъ. Ако ти се опиташи да я продадешъ, ти ще загубишъ всичкото. Добрите мисли, добриятъ желания, добрите постѣпки, често тѣ се отдѣлятъ, тѣ сѫ живи. Щомъ намѣрятъ, че ние не сме готови, тѣ се отдѣлятъ, напушватъ ни. Следователно за добрите мисли, за добрите желания и добрите постѣпки, Писаното казва: че Богъ ще изпрати Духа Си. Защото Божествения Духъ е, Който носи хубавите мисли, желания и постѣпки. Защото ако ние мислимъ, че сами ние по себе си, каквито сме, че можемъ безъ Божия Духъ, то е едно криворазбрѣдане. Когато идатъ хубавите мисли, то е Божествения Духъ, това е Божествената енергия, Която слиза, живата енергия, Която слиза отъ Бога въ нашите души. Дойде нѣкой човѣкъ, който има свѣжа мисъль, нѣкой казва: ти си загазилъ, отъ тебе човѣкъ нѣма да стани. Дойде другъ и ти казва: ти ще оздравѣшъ. Въ два дена ще оздравѣши. Мислишъ, че живота ти нѣма смисъль, Другъ ти казва: следъ нѣколко дена ще се подобри положението. Мощна сила е мисъльта. Само по нѣкой пътъ вие се обезсѣрчавате, по причина на окръжаващата срѣда, окръжаващите мисли и

хората иматъ такова влияние. Ако двама силни хора те хванатъза ръцетъ, ше те държатъ, не може да се отскубниш отъ тъхъ. Ако се намъриш между двама души, които съ силни, тъ те вързватъ, тъ ще наложатъ своята мисъль, тъ те водятъ където искатъ. Не къдете ти искашъ. Не мислете ,че въ умствения свѣтъ може да бѫдимъ свободни. Въ умствения свѣтъ може да бѫдимъ свободни, когато сме подъ покровителството на Мѫдростъта, подъ покровителството на Истината и на Любовъта. Вънъ отъ Любовъта, никаква свобода нѣма. Нѣкои хора, говорятъ за свобода. Богъ, Който ни дава животъ е ограничиъ изобщо живота, защото единственът свободни нѣща въ живота тѣва съ Любовъта, Мѫдростъта и Истината. Животъ е свободенъ, знанието е свободно, и свободата къкъ може да я наречемъ. Ние често казваме: свободенъ човѣкъ Въ свободата има животъ, въ свободата има знание. Свобода въ която нѣма животъ, не е свободна. Свобода, въ която нѣма знание не е свободно. Шо е свобода? Азъ казва: съмъ свободенъ. Защо си свободенъ, да правишъ глупости, това не е свобода. Ако можешъ да подобришъ живота си това е свобода. Ако можешъ да подобришъ състоянието на ума си,ти си свободенъ. Щомъ не може да подобришъ ума ,не си свободенъ. Ако не може да се освободишъ отъ всичките препятствия ,които съ въ тебе,не си свободенъ. Животъ е къто освобождава човѣка, а задъ животъ седи Любовъта. Задъ Любовъта седи Божествениятъ Духъ. Всички искаме да бѫдемъ свободни. Понеже като станимъ напълно свободни, ще бѫдимъ безсмъртни. Въ сегашния животъ на земята свобода нѣма. Свободата въ настъ иде чрезъ свѣтлината. Както свѣтлината е свободна, така и ние трѣбва да бѫдимъ свободни. И мисъльта ни трѣбва да бѫди свободна. Свободата иде чрезъ въздуха, както въздухътъ иде, така и ние трѣбва да бѫдимъ свободни. Ние трѣбва да бѫдимъ свободни както водата ,която тече вънре. Тази вода си върви свободно и ние трѣбва да бѫдимъ свободни, тъй както е хлѣбътъ. Този хлѣбъ, който иде отъ слънцето, той влиза въ разните растения, влиза и въ настъ. Христосъ казва: "Азъ съмъ живиятъ Хлѣбъ, Който слиза. Който Мe яде, ще има животъ въ себе си." Значи всяка храна е жива, нѣкои искатъ да имъ говори Христосъ. Едно житено зърно е Христосъ. Една круша е Христосъ. Който казва: ако Мe ядешъ ще имашъ животъ. Една диня или гроздето, което ядешъ, то е Христосъ. Който казва: Ако ме ядешъ ще имашъ животъ. Ние чакаме Христа отвѣнъ. Христосъ е въ храната, Той казва: Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ," Той е въ всичките плодните растения и трѣбва човѣкъ да е проплъсналъ да види. Като погледнемъ, ще видимъ, до каква степенъ на развитие сме достигнали. Азъ ако имамъ една градина, като мине нѣкой ,дамъ му единъ плодъ. Така му проповѣдвамъ. Азъ ако искамъ да стана проповѣдникъ, за бѫдеще нѣхъ да стана единъ градинаръ, ще насадя 20-30 плодни дървета и кой какъ мине ще давамъ отъ плодовете и ще проповѣдвамъ безъ пари. Ние искате по единъ начинъ да проповѣдвате на хората, тогава ви препоръчвамъ, ако нѣмате градина идете лѣтн врреме и насадете единъ бостанъ съдини и кой какъ мине, давайте му по една диня. Казвате: кой ще си губи времето. Нега не си ли губи времето? Всички ние сме, които си губимъ времето. 70-80 години като живѣемъ станимъ смъртни. Считамъ човѣкъ като оstarѣе, стани хиларъ ,е гнилъ плодъ. Семето ,което е въ него, трѣбва да го садите. За идущата година тази диня ще се развали, нищо нѣма да струва. Ние въ новото учение трѣбва да запазимъ своята свежестъ. Човѣкъ не трѣбва да живѣе вѣчно на земята. Защото земята не може да му даде условия. Следъ като живѣешъ 120 години

~~нече се насишишъ, тогава свободно напуснешъ тълото си. Тълото за тебе да охде една дреха, която може да събличашъ и обличашъ.Ще благодаришъ на тълото, че толкова милиони клетки работили за тебе.Като се върнешъ, ще ги оставишъ свободни да живеятъ.Тък съ милиарди души, които съ дошли да работятъ за човека.~~

~~Въ сегашната война чудно е, какъ човекъ се е организиралъ.Това съ милиони хора, 445 милиона храна тръба на време, оржие тръба.Какви превозни средства тръба да иматъ всичко да се предвиди.Позицията е нѣкакъ, иматъ болни всичко е така чудно наредено.Казвамъ:тия хора четири години се биятъ, каква организация иматъ.Добра страна е това.Задъ война не съ конетъ които доброволно отива.Конетъ като се биятъ, обръщатъ си за дницата, нариратъ се.Но тъ модерно като се биятъ, има хора наоколо.Онзи взели шашка, конътъ тича, гони противника.Този конъ, който съ е научилъ да гони отъ само себе си ли ѝ гони.На всички конъ има войникъ.Въ тази война гледамъвъ тази война на хората се качили духове, не съ единъ, не съ двама, качили се и препускатъ.Казватъ:кога ще се свърши войната?Когато всъдници тъ слѣзатъ отъ хората.Докато съ на гърба, войната ще продължи.Войната всъкога става въ ноќь, не става въ денъ.Ноќно време се биятъ хората.Сега на земята имаме тъмна ноќь.Вие мислите, че е денъ.Ноќъ е тъмно съзнанието на хората има тъмнина.Въ обикновения животъ ако убиешъ единъ човекъ, сядъте, ще те турятъ 10-20 години въ затвора.Ноќъ пътъ може да ти турятъ смъртно наказание.Въ време на война ако убиешъ 10-20 души, ще ти дадатъ кръстъ, не те туряв въ затвора, винувашъ за герой.Личниятъ моралъ е по-напредъ отъ обществения моралъ.~~

~~Та казвамъ:колективно народите съ останали много назадъ и цѣлото човѣчество е много назадъ.Човѣчеството тръба да прогресира.Сега нѣкои говорятъ за пророчество.Така не се пророчествува, кой ще победи.Иде едно ново слънце къмъ земята, приближава се.Щомъ изгрѣе първиятъ лъчъ и войната ще престане.Хората ще разбератъ, че тъ като се биятъ, не е право.Двама братя се биятъ и двамата съ ~~християнски~~ пияни.Изтръзнеятъ, ще си подадатъ ръка.Днесъ християнските народи какво печелятъ, кажете ми.Какъ евреите не разбраха Христа, така и християнските народи не приематъ христовото учение.Тия хора, които се биятъ, това е несъобразно съ християнството.Войната е езическо учение.Да убивашъ то е езическо.Писанието казва:"Той откачалъ бѣше отцеубийца".Кой е той?Това съ черниятъ братя, нищо повече!~~

~~Казвамъ:Любовта изключва убийството.Човекъ нѣма право да убива.За Бога другъ е въпросътъ.Единъ грънчаръ може да прави, каквото иска.Право е на Бога да убие, но ние хората нѣмаме това право.Ако войната е отъ Бога, на място е;ако война е отъ насъ, не е на място.Единъ конъ въ къщи като ми счупи крака или като ме умъртви, мислите ли, че ще му простятъ?Еднага куршумъ го чака.Ако искате да имате единъ възгледъ.Въ съзнанието на съвременното човѣчество има една тъмна ноќь – кали Йога.Човѣчеството отвѣнъ има най-хубавитъ условия.Дългото време човѣчество се намира подъ Кали-Йога.Отъ съгрѣшаването на човѣчеството досега се намира се намира тамъ.Християнството дойде да каже, че това време се свърши.Кога?Въ сегашния вѣкъ изтича Кали-Йога.Като мине Кали-Йога, черниятъ вѣкъ ще настане свѣтълъ вѣкъ.Свѣтлите братя идатъ на земята е новото, което иде~~

въ свърта. Казвамъ: когато тъкъ ~~жаждите~~ дойдатъ, хората ще ги видятъ.
Нѣкои отъ тѣхъ ще се въплотятъ, нѣкои ще се вселятъ, но ще бѫдатъ ~~видими~~
навсѣкѫде. Тъкъ ще пишатъ така: Не е позволено да се биятъ хората, не сѫ
свободни да се биятъ. По правилни начини ще разрешатъ въпроситъ, всички
спорни въпроси. Въ една война какво печелятъ хората. Хиляди и милиони хора
измирятъ, какво сѫ спечелили хората. Тия хора трѣбва да сѫ работили върху
това. Синца гледамъ вие сте заинтересувани, кой ще спечели войната, германци
ли, руси ли, англичани, американци. Пророкуватъ, гледамъ проци има.

Казвамъ: Горко на ония хора, на ония народи, които не вървятъ въ Божия путь. То е пророчество. Богъ е противъ синоветъ на непослушанието, които не вършатъ волята му. Всички хора сѫ подъ единъ знаменателъ. Предъ Бога е германци и руси и англичани и на една степень. Нито германцитъ сѫ
такива, каквите Господъ мисли, нито руситъ сѫ такива, каквите Господъ мисли
нито англичанитъ. Всички не сѫ такива. Предъ Бога сѫ съвсемъ другоаче.
Предъ Бога всички народи сѫ непослушни. Всъки народъ преследва своите
интереси, не следва интересите на Божието Царство. Сега тъкъ иматъ свои лични
интереси. За бѫдеще ще дойде другото. Най-първо единъ народъ, единъ човѣкъ
да има интересите на Бога. Всичко, съ което разполагаме, не е негова.
Сълънцето, съ което разполагаме, не е наше. Звездите, растенията, земята не
са наша. Ние сме дошли като наематели, Господъ ни опитва. Споредъ каквъто
животъ живѣмъ, туй ще ни въздава. По нѣкой путь добре желаете, туй което
помислите е хубаво. Защо искатъ германцитъ, руситъ или англичанитъ да по-
бедятъ? Азъ бихъ желалъ мѫдростта да поеши. Азъ бихъ желалъ любовта да
поеши. Азъ оихъ желалъ истината да победи. Азъ бихъ желалъ животъ,
знанието, свободата да победи. Азъ бихъ желалъ движението, учението, работата
да победи. Ето нѣщо, ккоето да желаемъ: любовта да победи, то е победа.
Следъ като победи ~~жаждите~~ любовта, ще дойде животъ. Следъ като победи
мѫдростта, ще дойде знанието. Следъ като победи истината, ще дойде свобода.
Ние като победимъ, какво ще придобиемъ? Едни ще бѫдатъ потиснати, други - свободни.

Казвамъ: имайте една ясна представа. Свѣтскиятъ хора може да мислятъ
каквото искатъ, но вие така да мислите, погрѣшно е. Не само погрѣшно, но и
грѣшно. Ние трѣбва да се молимъ да дойде свѣтлината, да дойде този денъ
на свѣтлината. Свѣтлината да озари всички народи, да видятъ, че този путь
по който вървятъ не е правъ. Начинитъ, които употребяватъ при воюването
не сѫ прави, не сѫ човѣчни. Разбирамъ единъ човѣкъ да го набиете, ако се
битете. Ако се биятъ въ бѫдеще съ ябълки ще се биятъ, ще напълнятъ джобове
тъ съ ябълки, този го блъсне съ една ябълка, онзи го блъсне съ друга. Ка-
звате: смѣшна и глупава работа. Считате, че сегашната работа е много умна.
Воюването съ ябълки е по-намѣсто, отколкото сегашното. Нѣкой путь ние се
възмущаваме. Нѣкой не се е отнесълъ съ мене, както трѣбва, казвате: кой
съмъ азъ, знаете ли, откѫде ида посланикъ знаете ли, какъ да ми не даде-
те почитъ. Щомъ си посланикъ на нѣкоя държава, трѣбва да зачиташъ закони
тъ на държавата; ако не зачиташъ законите на държавата, ще те изпѣдятъ.
Като си посланикъ, не значи ти да разполагашъ, ще зачиташъ законите на
държавата и тъкъ трѣбва да ~~ж~~ зачиташъ твоите права. Като идемъ на земята
трѣбва да зачитаме правата на земята и тя да зачита нашите права. Тогава
се ражда единъ контактъ. Срѣщате се двама, но единъ другъ не се познавате
и се критикувате. Не е лошо човѣкъ да ~~жаждите~~ бѫде критикъ. Вижте тази
дума какво означава. Критика азъ я тѣлкувамъ така:

Който крие и тика нѣщата.Що е критика?Моето тѣлкуваніе:кйото крие и тика нѣщата напредъ.Критика значи крие истина и ще извади логическото заключение,че еди кой си е на правата страна,понеже билъ обиденъ.
X Може една муха,която брѣмчи,може да я ~~нѣкакъ~~ убия.Като разуменъ,ще си тури едно було,тя ще обикаля около булото,ще помрѣмчи,ще я остави да си брѣмчи.Тя като дойде,ще я духна и тя ще си замине.Десетъ двайсетъ пъти може да направи това.По нѣкой пътъ хората не знаятъ да духагъ.Да духашъ,значи да мислишъ.Ако ти въ духането не туришъ мисъль,чувство и постъпка духането нѣма смисъль.Тогава ще мязате на онзи Симеонъ отъ Веброво.Той излѣзълъ единъ день и гледа на пътя една буга излѣзла съ говедата и реве.Какво ревешъ,казва,азъ ти заповѣдвамъ въ името на Иисуса Христа да мѣлчиши.Хваща бугата за рогата,но тя го поваля на земята.Ако го оставили на бугата,цѣла да го убие,но благодарение на говедаря,който вдва го спасява Казва:Бугата излѣзе по-силна.Каавамъ:Що юди да се боришъ съ бѣгата.Симеона работи.Азъ изваждамъ заключението:Не разрешавайте въпроса на бугите,зако реватъ.Бугата при говедата оставете на страна.

Не се занимавайте съ злото,което е въ васъ.Нѣкои се борите съ злото,искате да го изпѣждите.Не се борете съ злото.Оставете любовъта да се бори съ злото въ васъ.Вънъ отъ любовъта никой не може да се бори съ злото.Ако любовъта вънъ не може да ви спаси отъ злото;ако мѫдростъта вънъ не може да ви спаси отъ злото и ако истината вънъ не може да ви спаси отъ злото,нищо въ свѣта,никаква сила,никаква мисъль,никакво чувство не може да ви спаси.то е заблуждение.Казвамъ:Смитайте това съ сили,които излизат отъ Бога,които работятъ за нашата свобода.Да туришъ любовъта като сила да освободи живота.Щомъ влѣзе любовъта въ живота,животъ е свободенъ.Свободно да възприемемъ знанието и свободно да възприемемъ свободата.Щомъ любовъта не влиза живота,тогава знанието е нестъпимѣстимо и свободата е нестъпимѣстима.

Казвамъ:Трѣбва да се направи една школа.Като се срѣщате по нѣкой пътъ скрвате се по простата причина,понеже не знаещъ отлѣво ли да му бѫдешъ или отдѣсно.Азъ съмъ забѣлязълъ приятели съ мене като ходятъ,нѣкои иматъ навикъ отъ лѣвата ми страна да бѫдатъ.Азъ го туришъ отъ дѣсната,той стои отъ лѣвата.Нѣкого тури отлѣво,той стои отдѣсно.Нѣкой човѣкъ ако го туришъ отлѣво,ще се скарашъ,тури го отдѣсно.Повикашъ нѣко го на гости,тури го отлѣво.Като го туришъ отдѣсно,не му е приятнно.Обрѣща внимание,кѫде ще го туришъ.Ако го туришъ на опашката,ще се разсыди.Двама отъ учениците на Христа искаха единия да тури отлѣво,другия отдѣсно.Казвамъ:Знание трѣбова.Ако единъ човѣкъ е на сърдцето,сърдцето занесъвъдва,тури го отлѣво.Ако въ единъ човѣкъ умътъ работи,тури го отдѣсно.Тѣ съ правила.Ако не спазвате тия правила,често ще падате въ вътрешни пр противоречия.Човѣкъ е свързанъ съ свѣтлината,дѣснаа страна е свързана съ свѣтлината.Лѣвата страна на човѣка е свързана съ топлината.Нѣкои хора не обичатъ топло,обичатъ хладно.Нѣкои обичатъ топло.Този,който обича топлината,отдѣсно го тури,не го тури отлѣво.Не му мисли,какво трѣбва.Който има отлична мисъль,тури го отлѣво.Той ще оправи работата.Сърдцето се нуждае отъ помощта на ума.Умътъ се нуждае отъ помощта на сърдцето.Тия съ правила,които трѣбва постоянно да ги държатъ.Божествениятъ духъ постоянно ви наблюдава.Като направишъ погрѣшка,никой не знае,нѣщо ти казва:Не направи хубаво.Ти чувствувашъ,оправдавашъ се,че той те предизвика.

Той ти казва: Постъпката ти е погръшна, никакво извинение нѣма. Писано е на единъ предметъ струва единъ левъ, ти го продадешъ два. Погрѣшно е. Писано е единъ левъ, продай го единъ левъ. Една круша претеглена тежи 400 или 150 грама, ти ще кажешъ, че тежи 200 грама. Ти пиши така. Единъ орѣхъ колко е голѣмъ, не като главата ти. Единъ орѣхъ не може да бѫде токъ голѣмъ колкото една круша, или една голѣма ябълка. Казвамъ: Никога в се бе си нито намалявайте, нито увеличавайте нѣщата. По естество нѣкой пътъ се намалява, нѣкой пътъ се увеличава. Природата и тя действува възпитателно. Ние обаче, трѣба да държимъ ясна представа за нѣщата въ ума си такива, каквите ги виждамъ. Ти казнашъ, вземи десетъ лева на заемъ. Ти пъкъ разсѫждавашъ, ако имашъ сто, двеста или триста лева. Нѣкой казва: Вземи три круши, или половинъ килце прѣсно масло. Съобрази се съ онова, което е вътре въ тебе. Богъ ни далъ едно чувство, съ което може да опредѣлишъ, какво да ядемъ всѣки денъ. Ако се вслушваме, ще бѫдемъ здрави. Има чувство, което опредѣля, какъ да мислишъ. Сърдцето си не слушаме. Ума си не слушаме, душата си не слушаме и после очакваме отъ свѣта да стане нѣщо. Този свѣтъ за да стане такъвъ, каквъто е, съ него Богъ е работилъ милиарди вѣкове. Има да работи още милиарди ~~милиарди~~ ^{вѣкове} години, за да имаме друго състояние. Сега милиарди не сѫ необходими, но търпение трѣба да имаме и едно съотношение. Една работа за да я свършимъ, потрѣбенъ ти е единъ часъ. Не скъсявай часа за половинъ часъ да я свършишъ, ще изгубишъ. Нито увеличавай часа, пакъ ще изгубишъ.

После гледамъ всички въ свѣта искате да се покажете. Азъ разбирамъ, но да ви кажа нѣщо: Трѣба да имаме любовь. Тази мисъль, която ще ви кажа, трѣба да изтича отъ самата любовь. Азъ ако помисля отъ себе си то е човѣшко. Тази мисъль трѣба да произтича отъ самата мѫдростъ и тази мисъль трѣба да произтича отъ самата истина. Трѣба най-първо да я приложишъ. Туй, което може да приложимъ и имаме полза отъ него, него да го дамъ и хората ще се ползватъ. Туй, което мене ползува, ще ползува и другите. Ако пия хубава вода, тази вода както мене ползува, така ще ползува и другите. Ако употребявамъ въздуха, както мене ползува, така ще ползува и другите. Посрѣщайте свѣтлината съ любовь, за да се ползвате отъ нея. Казвате: много грѣ. Ако много грѣ, не гледай слънцето. Сутлии може да го гледашъ. На обѣдъ малко може да го гледашъ. Въ мозъка има един начинъ за приемане на свѣтлината, не само чрезъ очите се приема свѣтлината. Трѣба да се учите по нѣкой пѣхъ да дишате съ вашето астрално тѣло или съ вашия етеренъ двойникъ. Нищо не знаете, какъ се дишатъ. Онѣзи, които не знаятъ, сакъ да дишатъ съ астралното тѣло или съ етерния двойникъ иматъ много голѣми притворечия. Тамъ се изисква школа. Както ви говоря работите сѫ неразбрани. Азъ съмъ забелязалъ, казвамъ нѣкому да прави вдъвишки, 6 вдъвишки, 6 задражки и 6 издишки. Казва: Не може ли по-малко. Може нѣкой казва: Не може ли повече? Въ дадения случай единиятъ мисли, че нѣме време, иска да съкрати, пакъ другиятъ иска да спечели повече, лакомия има. Туй не е правъ начинъ за разсѫждение. Турямъ 6 понече то е число на венера да работи. То е единъ мекъ пѣхъ, по който човѣкъ трѣба да мине съ най-малките разноски. Азъ препоръчвамъ любовъта, понеже всичките работи въ любовъта ставатъ съ най-малките разноски. Има и други начини, но миниони ще похарчишъ. Въ любовъта не може да очаквате тия резултати. Туй, което любовъта прави е кафъ малко семенце, работи по закона

на любовта и цълo дърво ще стане и плодове ще имате. Съградите една къща то не е по закона на любовта. Друга сила вече работи. Казвамъ: Поставете да вървane, че може да добиете безсмъртие. Човѣкъ трѣба да бѫде силенъ. Безъ любовь човѣкъ нито животъ, нито знание, нито свобода, нито движение, ни то учение, нито работа, нищо не може да добие. Или казано другояче: Любовъта е единствената достojна разумност. Шо е любовъта? Единственото разумно отношение на Бога къмъ насъ. Шо е любовъта? Единственото въ дадения случай разумно отношение на Бога спрямо насъ, да възприемемъ Неговата мисъль, Негжвата любовь, Неговата сила, която ни дава, въ тази форма, която Той е опредѣлилъ – то любовъ. Шо е любовъта? То е единъ право, което не се отказва. Азъ наричамъ любовъта истинската свобода. Щомъ вървишъ по пътя на любовъта имашъ всички права, щомъ се откажешъ отъ любовъта, ти изгубвашъ всички права. Щомъ имашъ любовъта, имашъ синовно отношение. Щомъ се откажешъ отъ синовно отношение, имашъ отношение на единъ слуга. Тогава трѣба да ти се плаща. На сина башата не плаща, оставя го за наследникъ. Слугата е на място и синътъ е на място. Слугата ще работи и ще му платятъ, синътъ ще работи и остане наследникъ. Ако искате да остане наследници на любовъта, работете както искате. Ако искате да бѫдете слуги да ви плащатъ, така ще работите.

Та казвамъ: Вашата къща: която е затворена вътре, отворете. Да се отвори покрива. Често има къщи, които не се освѣтяватъ, отварятъ се прозорци. Казвамъ: Вихъ желалъ да си направите модерни къщи на вашата глава и да приемате свѣтлината отгоре, несамо чрезъ вашите очи. Човѣкъ като започне да приема свѣтлината отгоре на главата, само той вече е на правия пътъ. Направете опитъ отъ васъ само тия, които искате да работите. Мнозина съ ме питали, искатъ да работятъ. Вземете за единъ месецъ, за два месеца, започнете да забелязвате възприемате съ любовъ, колко чувства възприемате съ любовъ и колко постъпки приемате съ любовъ. Колко пъти вие мислите по любовъ, колко пъти вие чувствувате по любовъ и колко пъти вие постъпвате по любовъ. Да имате статистика! Не всичко, което вие мислите е по любовъ. Казвашъ: колко лошъ човѣкъ е той. Отъ ова гледище, охъ което ви говоря, нѣма лошо въ свѣта. Несъвмѣстимо е! Ако съмъ сготвилъ една храна много гореща и вие се опарите погрѣшката е ваша. Ако не ви предупредя, погрѣшката е моя. Трѣба да почакате да стане храната удобна за ядене. Ако вие бѣрзате, ще изгорието устата си. Не е лоша храната, но е гореща. Трѣба да поистине малко. Туй, което тие считаме зло въ свѣта, то е горещата храна, горещото ядене, почакай малко! Като се срѣщате, нѣкой е по студенъ отколкото трѣбва. Нѣкой пътъ не се ржкувайте ржката е студена. Кажете: Чакай да се постопля. Като се постоплите, тогава се ржкувайте. Нѣкой пътъ ржката е много топла, пакъ не се ржкувайте. Нѣкой пътъ ржката е много влажна, пакъ не се ржкувайте. Това е, ако искате правило. Ако ржката ви е много суха, измийте ржката да бѫде топла, да не бѫде ржката ви, както когато сте болни,. На болниятъ хора ржкетъ съ много горещи или много студени. И едното и другото не е здравословно състояние.

Казвамъ: Когато умътъ е свѣтълъ, то е едствено положение, когато сърдцето е топло, това е естествено положение на сърдцето, Когато сърдце то истине, това е неестествено положение. Когато умътъ потъмни, това е неестествено положение. Следователно, избѣгвайте тъмнината на ума. Избѣгвайте студа на сърдцето! Не яжте много гореща храна и не яжте много студена храна! Правило е това.

Отче нашъ.